

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melanchthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melanchthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

III. Literæ ad Venetos Melanchth. Lutheranismum commendantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

qui anno superiore proximo ad Episcopatum ANNO
 promotus erat, & Iulius Pflugius Naumber- 1539.
 genfis Canonicus, oblato libello supplici ro- Catholi-
 garunt Principem, ne collegia contrà funda- corum in-
 torum mentem, ad hanc fidei rituumq; mu- stantia apud
 tationem compelleret. Quibus de rebus Me- Principem
 lanchthon 26. Iunij ad Camerarium scribit Lutheranū
 in hunc modum: Duplicat nobis labores *In epist. ad*
ἡμισία, (Misniam dicit ab Henrico nuper *Cam. p. 320*
 admodum occupatam) Cruciger est Lipsiæ: “
 disputat & concionatur. Ante triduum rixa “
 ti sunt cum monachis Dominicaltris in pu- “
 blicâ disputatione horis continuis octo. Mis- “
 nensis Episcopus & Iulius exhibuerunt du- “
 ci Henrico scriptum de religione: petiue- “
 runt, ne in ipsorum Collegijs aliquam faciat “
 mutationem: Se ipsos correcturos esse vitia “
 suarum Ecclesiarum. Scriptum ad nos mis- “
 sum est; nostris non satisfaciet, *ἡ δὲ δοκῆ πο-* “
χρότερον. “

Sub hoc tempus Melanchthon litteras de- III.
 dit ad Senatum Venetum, occasione captatâ Melanch-
 ex colloquio, quod anno superiore sibi thon scri-
 cum Braccieto de studijs bonarum ar- bit ad Ve-
 tium fuisse memorat. Accidisse sibi per- netos.
 iucundum, ait, quod intellexerit, æquiora pri- Causa scri-
 grauisssimorum virorum apud ipso esse iu- pt.
 dicia de mutatione rituum, quam non in-
 iustâ cupiditate, vel studio contendendi
 per suos institutam asserit. Commen- Senatū
 dat verò Senatui causam Lutheranam Venetum
 rum, ornatam insigni verborum lenocinio- presentat.
 Eoꝝ

ANNO
1539.

Locos com-
munes v̄.
ditat.

Ab errori-
bus Serueti
dehorta-
tur.

Offert eis
disputatio-
nem.

Larvam Lu-
theranismo
obducit.

IV.

Eos, ait, quanquam abusus taxent & falsas opiniones, non discedere tamen à scriptis Apostolicis, nec à tribus symbolis, Apostolico, Niceno, atque Athanasiano; nec à veteris Ecclesiae Catholicae consensu. Emendatam per eos liturgiam, & morem Ecclesiae veteris restitutum. Nihil temerè mutatum esse, nihil sine consilio. Secutos eos non Apostolorum modo, sed & veteris, & purioris Ecclesiae scripta atque exempla. Extare scriptos à se Locos communes, quibus summa contineatur eorum, quae doceant. Hos testari, quod veterem Ecclesiae purioris consensum tueantur. Hortatur deinde, ut sibi caueant ab erroribus Serueti, cuius libellum quaedam istic circumferri dicit haeresin Samosateni reuocantem, quam Ecclesia pridem damnarit. Aequum esse, ut pij viri primum considerent, quid indubitato senserit Ecclesia primitiua; cuius aliam, quam Serueti vel Samosateni de Christo sententiam fuisse demonstrat. Concludit tandem, voluisse se Venetis significare iudicij sui testimonium; nec grauatim, si quis petat, de tota cōtrouersia copiosius disputaturum. Scripsit hæc Melanchthon, cum Lipsiae moraretur, Lutheranae causae plausibilem veteris Ecclesiae larvam obducens, ut fraudem faceret. Quanquam frustra Venetorum animos pertentauit hac strophâ; nec quisquam ab eo disputationem vberiore de rebus fidei petijt.

Edidit hoc eodem anno libellum de Ecclesiae